

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 90.338 van 23 oktober 2000
in de zaak A. 91.335/IX-2328.**

In zake : François VAN SNICK,
wonende te HILLEGEM,
Beukenlaan 9

tegen :

1. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Telecommunicatie, Overheidsbedrijven en Participaties,
2. het Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie,
3. de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat François VAN SNICK, adviseur bij het Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie (hierna : BIPT) op 27 april 2000 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van onbekende datum om hem vanaf 15 april 2000 op vraag van de Vlaamse Gemeenschap ter beschikking te stellen van de dienst Mobiliteit van de dienst van Algemeen Bestuur;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 19 september 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 16 oktober 2000;

Gehoord het verslag van staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, van advocaat I. MARTENS, die verschijnt voor verzoeker, van advocaat G. MICHIELS, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, van advocaat B. COLLIN die, loco advocaat A. DETHEUX, verschijnt voor de tweede verwerende partij, en van advocaat P. DEVERS, die verschijnt voor de derde verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat op de vraag van verzoeker om de door de eerste verwerende partij ter terechtzitting neergelegde pleitnota uit de debatten te weren kan worden ingegaan;

1. Over de gegevens van de zaak.

1.1. Krachtens artikel 5bis, § 5, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten kunnen de Gemeenschappen mits onderling akkoord beslissen die belasting zelf te innen. Op 25 juli 1997 werd er door de

drie Gemeenschappen een dergelijk samenwerkingsakkoord gesloten dat door de Gemeenschapsraden bij decreet werd bevestigd.

Er werd op 25 juli 1997 een afzonderlijk samenwerkingsakkoord gesloten tussen de Vlaamse en de Franse Gemeenschap betreffende de inning van het Kijk- en Luistergeld op het grondgebied van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest. Ook dit samenwerkingsakkoord werd bij decreet bevestigd. In dat akkoord wordt overeengekomen dat de daartoe op te richten dienst die wordt beheerd door de twee Gemeenschappen tezamen, zal worden bemand door ambtenaren die ter beschikking gesteld worden door de federale Staat of door de Gemeenschappen.

1.2. Verzoeker was tewerkgesteld bij de dienst Kijk- en Luistergeld van BELGACOM.

Bij artikel 2 van het koninklijk besluit van 3 april 1997 worden de personeelsleden van de dienst Kijk- en Luistergeld overgedragen naar het BIPT op een aanvullende personeelsformatie met afsluiting tegenover de andere ambtenaren van het Instituut.

Overeenkomstig artikel 6, § 1, van datzelfde besluit kunnen de overgedragen ambtenaren ter beschikking worden gesteld van de diensten, organen of instellingen die ressorteren onder de Staat, de Gemeenschappen, de Gewesten, de provincies, de gemeenten, de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, de intercommunales of de openbare instellingen die onder deze verschillende overheden ressorteren. Volgens artikel 6, § 2, kunnen zij ter beschikking worden gesteld van de dienst Mobiliteit van het ministerie van Ambtenarenzaken indien zij niet overeenkomstig deze bepaling ter beschikking worden gesteld.

Verzoeker wordt bij ministerieel besluit van 15 april 1997 aan het BIPT overgedragen. Hij wordt er vervolgens bij ministerieel besluit van 4 augustus 1999 benoemd tot adviseur op het aanvullend personeelskader

voor het onthaal van de overgedragen personeelsleden van de dienst Kijk- en Luistergeld.

1.3. Met een nota van 17 december 1999 laat de Directeur-generaal van de Afdeling Financieel Management van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap aan de Administrateur-generaal van het BIPT weten dat de Vlaamse Gemeenschap vraagt dat verzoeker geen enkele verantwoordelijke functie zou opnemen in verband met de inning van het kijk- en luistergeld zolang er geen definitieve uitspraak is in de rechtszaak waarin zij in verband met het kijk-en luistergeld is gewikkeld met een gerechtsdeurwaarder en waarin verzoeker in vrijwaring is gedagvaard door BELGACOM die op haar beurt door de Vlaamse Gemeenschap in vrijwaring is gedagvaard. Hij stelt dat de Vlaamse Gemeenschap na de definitieve uitspraak een definitief standpunt zal innemen betreffende verzoeker.

In dezelfde periode komt verzoeker in aanvaring met het BIPT wegens het niet uitvoeren van een opdracht in verband met de stopzetting van de hogere functie van een ambtenaar van de dienst Kijk- en Luistergeld. Die controverse leidt op 10 januari 2000 tot een nota aan de minister waarbij voorgesteld wordt om aan verzoeker een berisping op te leggen wegens het weigeren een hem gegeven opdracht uit te voeren.

1.4. Met een nota van 5 januari 2000 aan de kabinetschef van de minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties reageert het BIPT op een mededeling van adviseur MATTHIJS van de dienst Kijk- en Luistergeld dat de minister-president van de Vlaamse Regering hem zou hebben meegedeeld dat hij wenste dat de heer VAN SNICK zich niet langer zou bezighouden met het Kijk- en Luistergeld. Het BIPT vestigt de aandacht van de minister op het feit dat indien een Gemeenschap niet langer wenst gebruik te maken van de diensten van een

ambtenaar van de dienst Kijk- en Luistergeld die haar ter beschikking is gesteld, deze niet kan worden overgeplaatst naar het BIPT maar slechts naar de mobiliteitspool bij het Openbaar Ambt.

Het BIPT zet deze stelling nogmaals uiteen in een brief van 12 januari aan de minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties waarin het onder meer ook het volgende stelt :

"(...) In de hypothese dat er met de heer VAN SNICK problemen zouden zijn bij zijn dienst te Brussel, alhoewel het BIPT geen weet heeft van concrete incidenten, kunnen wij u meedelen dat de ter beschikkingstelling van de betrokkene aan de Vlaamse Gemeenschap door beide partijen kan worden beëindigd.

Ook al zou de Vlaamse Gemeenschap nu plots moeite hebben met de persoon en ook al stuurt zij hem desondanks niet terug naar de federale overheid (wat nochtans eerder reeds welgebeurde), dan nog beschikt de heer Minister uiteraard over de mogelijkheid op eigen initiatief een einde te stellen aan de ter beschikkingstelling. In dat geval komt hij, zoals uiteengezet, automatisch bij de Dienst Mobiliteit. (...)"

1.5. Op 19 januari 2000 schrijft de kabinetschef van de minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties aan de administrateur-generaal van het BIPT dat verzoeker "op verzoek van de Vlaamse Gemeenschap (...) weggehaald (dient te) worden bij de inning van het kijk- en luistergeld in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest".

1.6. Op 5 april 2000 schrijft het BIPT aan verzoeker dat hij vanaf 15 april 2000 op verzoek van de Vlaamse Gemeenschap ter beschikking gesteld wordt van de dienst Mobiliteit van de Dienst van Algemeen Bestuur en maakt zij hem het formulier betreffende die terbeschikkingstelling over met de vraag het ingevuld tegen 13 april terug te bezorgen.

1.7. Met een faxbericht van 7 april 2000 geeft het BIPT aan verzoeker meer uitleg over de beëindiging van zijn terbeschikkingstelling bij de Gemeenschap en deelt hem het volgende mee :

"door het kabinet van dhr. Minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties werd aan het BIPT meegedeeld dat 'op vraag van de Vlaamse Gemeenschap de heer Frans VAN SNICK, adviseur, weg dient te worden gehaald bij de inningsdiensten te Brussel en dit ten laatste op 15 april 2000'. Vermits hierdoor een einde gesteld wordt aan uw terbeschikkingstelling aan de Gemeenschappen, dient u, overeenkomstig art. 6,§ 2 van het KB van 3 april 1997, te worden overgedragen aan de Dienst Mobiliteit van het Ministerie van Ambtenarenzaken".

1.8. Op 11 april 2000 vraagt het BIPT op vraag van verzoeker aan de minister om in kennis te worden gesteld van het verzoek van de Vlaamse Gemeenschap.

1.9. Op 19 april 2000 laat het BIPT aan de minister weten dat verzoeker de mobiliteitsformulieren niet heeft teruggestuurd en dat het BIPT ze zelf heeft ingevuld en overgemaakt aan de dienst Mobiliteit; het herinnert er aan dat het evenwel nog steeds geen afschrift heeft ontvangen van de beslissing van de Vlaamse Gemeenschap om verzoeker daar weg te halen.

1.10. Op 4 mei 2000 schrijft de leidend ambtenaar van de dienst Kijk- en Luistergeld aan het BIPT dat noch zijn voogdijminister, noch hijzelf officieel op de hoogte zijn gesteld van de beslissing om verzoeker weg te halen uit zijn dienst en dat hij er zich bijgevolg niet kan tegen verzetten dat verzoeker zijn functie op de dienst verder blijft uitoefenen. Hij zendt een afschrift van deze brief onder meer naar de minister-president van de Vlaamse regering.

1.11. Op 9 mei 2000 maakt het BIPT deze nota over aan de kabinetschef van de minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties en wijst er op dat het BIPT heeft gehandeld op basis van een faxbericht van het kabinet maar dat het ondanks herhaald aandringen nog steeds geen afschrift heeft ontvangen van het verzoek van de Vlaamse Gemeenschap. Het BIPT deelt ook mee dat de dienst Mobiliteit officieus reeds heeft laten weten dat hij geen gevolg zal geven aan de terbeschikkingstelling van verzoeker zolang hij niet in het bezit is van de "gemotiveerde beslissing van de Vlaamse Gemeenschap". Het BIPT besluit dat het zonder een schriftelijke, gemotiveerde vraag van de Vlaamse Gemeenschap geen zin heeft de terbeschikkingstelling van verzoeker bij de dienst Mobiliteit verder te zetten. Zij verzoekt de minister "met aandrang ofwel de eerder gegeven instructie te willen bevestigen, vergezeld van het 'gemotiveerd verzoek van de Vlaamse Gemeenschap', ofwel deze instructie te willen intrekken".

2. Over het voorwerp van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat verzoeker de door hem bestreden beslissing omschrijft als "de beslissing van onbekende datum om hem vanaf 15 april 2000 op vraag van de Vlaamse Gemeenschap ter beschikking te stellen van de dienst Mobiliteit van de Dienst van Algemeen Bestuur"; dat in de stukken neergelegd door partijen geen officiële vraag gevonden wordt vanwege de Vlaamse Gemeenschap om verzoeker te verwijderen uit de dienst Kijk- en Luistergeld Brussel; dat er weliswaar de briefwisseling tussen het BIPT en de minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties verwezen wordt naar een mededeling door een personeelslid van de dienst Kijk- en Luistergeld, waaruit zou moeten blijken dat hij van de minister-president van de Vlaamse Regering zou hebben vernomen dat hij wenste dat

verzoeker zich niet langer zou bezighouden met het kijk- en luistergeld terwijl ook de kabinetschef van de minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties in een brief van 19 januari 2000 aan het BIPT gewaagt van een verzoek van de Vlaamse Gemeenschap om verzoeker weg te halen op de dienst Kijk-en Luistergeld; dat voor zover het dossier toelaat vast te stellen het derhalve gaat om een wens of een verzoek maar geen beslissing om een terbeschikkingstelling te beëindigen; dat de enige beslissing die in de stukken te vinden is, die is in de genoemde brief van 19 januari 2000 waarin met zoveel woorden wordt gemeld dat verzoeker "dient (...) weggehaald te worden bij de inning van het kijk- en luistergeld in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest"; dat de aan die brief voorafgaande briefwisseling tussen het BIPT en de kabinetschef van de minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties waarin wordt gesteld dat het gevolg van dat "weghalen" de noodzakelijke terbeschikkingstelling van de dienst Mobiliteit is, en de vermelding in de beslissing van de noodzaak te motiveren waarom hij niet bij het BIPT kan worden tewerkgesteld, verzoeker met de bestreden beslissing ook bedoelt dat hij ter beschikking van de dienst Mobiliteit moet worden gesteld;

3. Over de aanduiding van de verwerende partijen.

3.1.1. Overwegende dat de tweede en de derde verwerende partij vragen om buiten de zaak te worden gesteld; dat de tweede verwerende partij hierbij stelt dat de bestreden beslissing, namelijk de beëindiging van verzoekers terbeschikkingstelling, werd genomen door de Vlaamse Gemeenschap en dat zij alleen belast werd met de uitvoering van die beslissing, zijnde het invullen van het formulier ad hoc en het doorzenden ervan om verzoeker effectief ter beschikking te kunnen stellen van de dienst Mobiliteit; dat de derde verwerende partij

stelt dat zij niet de auteur is van de aangevochten beslissing en het ook niet op haar vraag is dat verzoeker ter beschikking zou worden gesteld van de dienst Mobiliteit van het Ministerie van Ambtenaren-zaken, thans de dienst van Algemeen Bestuur;

3.1.2. Overwegende dat verzoeker een personeelslid is van het BIPT die een parastatale is van categorie A; dat dit betekent dat de minister, bevoegd voor het BIPT, in casu de minister van Telecommunicatie en Overheids-bedrijven en Overheidsparticipaties, het hiërarchisch gezag over die dienst uitoefent en dat als de beslissing om verzoeker vanaf 15 april 2000 ter beschikking te stellen van de dienst Mobiliteit genomen is door de genoemde minister hij als dusdanig is opgetreden als orgaan van het BIPT en niet als orgaan van de Belgische Staat; dat de tweede verwerende partij bijgevolg niet buiten zaak gesteld wordt, doch wel de eerste verwerende partij; dat ook de derde verwerende partij buiten de zaak wordt gesteld omdat zoals uiteengezet in de considerans over het voorwerp van de vordering tot schorsing niet blijkt dat zij terzake enige beslissing heeft genomen en wat haar tussenkomst betreft hoogstens sprake kan zijn van een wens of een verzoek;

4. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing.

4.1.1. Overwegende dat de eerste verwerende partij opwerpt dat het verzoekschrift niet ontvankelijk is omdat het geen melding maakt van de vertegenwoordiger van de Belgische Staat, noch van zijn zetel, het geen inventaris van de stukken bevat en er aan de verwerende partij geen exemplaar van de bestreden beslissing noch van de overtuigingsstukken werd toegezonden;

4.1.2. Overwegende dat het voorschrift van artikel 2 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State tot doel heeft de identificatie van de verwerende partij(en) mogelijk te maken; dat de regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State van inquisitoriale aard is en dat bijgevolg de administratieve overheid die als verwerende partij optreedt niet op straffe van niet-ontvankelijkheid in het verzoekschrift moet vermeld worden; dat het volstaat dat de Raad van State aan de hand van de in het verzoekschrift vermelde gegevens in staat is om de verwerende partij(en) te identificeren; dat te dezen verzoeker duidelijk aangegeven heeft wie hij als tegenpartijen aanduidt en dat die aanduidingen volstonden om aan de griffie en aan het auditoraat toe te laten de tegenpartijen alsook hun proces-vertegenwoordigers en hun adressen te identificeren, zodat zij konden worden verwittigd en uitgenodigd om de voorgeschreven proceshandelingen te stellen; dat het in artikel 86, eerste lid, van het voornoemde besluit van de Regent vermelde vereiste van het voegen van een inventaris van de ter staving ingeroepen stukken geen substantiële vormvereiste is aangezien er bij de eerste verwerende partij daardoor geen twijfel kan bestaan omtrent de toedracht van het geschil, wat zij ook niet voorhoudt; dat trouwens de bijlagen van het verzoekschrift in de tekst zelf ervan op een voldoende wijze worden geëxpliciteerd; dat die ingeroepen excepties derhalve worden verworpen;

4.2. Overwegende dat de eerste verwerende partij ook nog met betrekking tot de "ontvankelijkheid van de vordering" aanvoert dat "de uiteenzetting van de ernstige middelen en van het moeilijk te herstellen nadeel (...) niet (worden) aangetoond"; dat haar uiteenzetting die zij daarbij geeft evenwel een weerlegging

beoogt van het door verzoeker aangevoerde nadeel; dat de Raad van State hieruit begrijpt dat wat de eerste verwerende partij te dezen bedoelt dat verzoeker geen moeilijk te herstellen en ernstig nadeel aantoonst; dat die "exceptie" derhalve niets te zien heeft met de "ontvankelijkheid van de vordering" maar wel met de gegrondheid ervan;

5. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat luidens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

5.1.1. Overwegende dat verzoeker met betrekking tot de eerste voorwaarde in een eerste middel de schending aanvoert van de bepalingen van artikel 6, § 2, van het koninklijk besluit van 3 april 1997 houdende maatregelen betreffende de overdracht van sommige personeelsleden van BELGACOM aan de federale overheid met toepassing van artikel 3, § 1, 6°, van de wet van 26 juli 1996 betreffende het realiseren van de budgettaire voorwaarden van de deelname van België aan de Europese economische en Monetaire Unie; dat hij hierbij uiteenzet dat hij ter beschikking werd gesteld van de Vlaamse Gemeenschap en dat hij nooit formeel in kennis is gesteld van een beslissing van deze Gemeenschap of van de Belgische Staat om aan die terbeschikkingstelling een einde te stellen; dat bij gebrek aan een dergelijke beslissing hij dan ook niet in aanmerking komt om ter beschikking te worden gesteld van de dienst Mobiliteit;

5.1.2. Overwegende dat de eerste verwerende partij hiertegen opmerkt dat als de Vlaamse Gemeenschap verzoeker niet meer wenst te gebruiken in de dienst Kijk-en Luistergeld te Brussel, nu zij blijkbaar moeite heeft met de persoon van verzoeker, het aan de minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties toekomt een einde te stellen aan zijn terbeschikkingstelling waardoor hij automatisch ter beschikking wordt gesteld van de dienst Mobiliteit in toepassing van artikel 6, § 2, van het genoemde koninklijk besluit van 3 april 1997 en dat verzoeker van de beslissing in kennis wordt gesteld via het BIPT;

5.1.3. Overwegende dat de tweede verwerende partij stelt dat zij er door de Vlaamse Gemeenschap van werd ingelicht dat deze had beslist dat verzoeker weg diende te worden gehaald bij de inningsdiensten van de dienst Kijk-en Luistergeld te Brussel en dat bijgevolg rechtsgeldig kon beslist worden hem ter beschikking te stellen van de dienst Mobiliteit;

5.1.4. Overwegende dat artikel 6 van het koninklijk besluit van 3 april 1997 houdende maatregelen betreffende de overdracht van sommige personeelsleden van BELGACOM aan de federale overheid met toepassing van artikel 3, § 1, 6°, van de wet van 26 juli 1996 betreffende het realiseren van de budgettaire voorwaarden van de deelname van België aan de Europese economische en Monetaire Unie luidt als volgt :

"§ 1. De personeelsleden kunnen ter beschikking worden gesteld van de diensten, organen of instellingen die ressorteren onder de Staat, de Gemeenschappen, de Gewesten, de provincies, de gemeenten, de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, de intercommunales of de openbare instellingen die onder deze verschillende overheden ressorteren.

§ 2. De statutaire ambtenaren, die niet vallen onder de toepassing van § 1, kunnen na hun overdracht

ter beschikking worden gesteld van de Dienst Mobiliteit van het Ministerie van Ambtenarenzaken.";

dat uit het verslag aan de Koning bij het genoemde besluit blijkt dat de draagwijdte van dit artikel 6 is dat de personeelsleden van de dienst Kijk- en Luistergeld en de personeelsleden van de Radio Maritieme Dienst ter beschikking gesteld kunnen worden van allerhande federale diensten langs de dienst Mobiliteit en ook van allerhande niet federale diensten langs samenwerkingsakkoorden en -afspraken en dat de personeelsleden van de dienst Kijk- en Luistergeld op die manier ter beschikking zullen worden gesteld van de Gemeenschappen; dat als een vroegere ambtenaar van de dienst Kijk- en Luistergeld, nu ambtenaar van het BIPT, niet langer wordt ter beschikking gesteld van de Gemeenschappen, in casu de Vlaamse Gemeenschap en er ook geen samenwerkingsakkoord is met andere niet federale overheden, wat zo lijkt te zijn, hij derhalve ter beschikking moet worden gesteld van de federale overheidsdiensten langs de dienst Mobiliteit; dat te dezen niet blijkt dat de Vlaamse Gemeenschap zou hebben beslist een einde te stellen aan verzoekers terbeschikkingstelling; dat hoogstens gewag gemaakt wordt van de vraag om verzoeker tijdelijk geen enkele verantwoordelijkheid te laten opnemen in het kader van de inning van het Kijk- en Luistergeld te Brussel, dat dit geen beslissing is en ook geen vraag om een einde te stellen aan verzoekers terbeschikkingstelling van de Vlaamse Gemeenschap; dat als de federale overheid op basis daarvan zou hebben beslist een einde te stellen aan verzoekers terbeschikkingstelling en zijn terbeschikkingstelling van de dienst Mobiliteit dan moet deze beslissing volledig aan haar worden toegerekend; dat dergelijke beslissing evenwel uitgaat van de kabinetschef en niet van de bevoegde minister zodat er geen geldige beslissing is genomen om verzoekers terbeschikkingstelling van de Vlaamse Gemeenschap te beëindigen zodat

hij ook niet vermocht in aanmerking te komen voor een terbeschikkingstelling van de dienst Mobiliteit; dat het middel derhalve ernstig is;

5.2.1. Overwegende dat verzoeker met betrekking tot de tweede voorwaarde aanvoert dat het weggehaald worden uit de verantwoordelijke functie die hij bij de dienst Kijk- en Luistergeld vervult, voor hem een grote blamage betekent vergelijkbaar met deze van de afzetting; dat daarbij nog komt dat er door de bestreden beslissing een abrupt einde komt aan zijn carrière bij de diensten van het Kijk- en Luistergeld wat betekent dat hij het werk dat hij graag deed niet meer zal kunnen uitoefenen en het ook onzeker is of en wanneer hij opnieuw zal kunnen werken, dat de kans ook groot is dat het nieuwe werk oninteressant zal zijn dat hij onder slechte omstandigheden zal moeten beginnen aangezien zijn naam nog niet zal gezuiverd zijn; dat hij tenslotte eveneens belangrijke premies die aan zijn huidige functies zijn verbonden verliest, namelijk een premie voor hogere functies van 22.800 fr. per maand, een evaluatiepremie van 29.000 frank per maand, een tweetaligheidspremie van 1.219 frank per maand en een bedrijfswagen van 4.550 frank per maand;

5.2.2. Overwegende dat de eerste verwerende partij hierop antwoordt dat verzoekers carrière niet is aangetaast nu de bestreden maatregel geen sanctie is en dat er voor de vergoeding wegens hogere functies en de toekenning van een bedrijfswagen geen rechtsgrond bestaat zodat deze voordelen onregelmatig zijn en verzoeker ook geen nadeel kan gronden op het wegvallen van onregelmatig toegekende voordelen;

5.2.3. Overwegende dat de tweede verwerende partij antwoordt dat een moreel nadeel volledig kan worden hersteld door de vernietiging, dat de bestreden

beslissing geenszins verzoekers eer in het gedrang brengt noch zijn manier van optreden daar zij geen enkele band legt met de procedures die verzoeker begonnen is tegen de Vlaamse Gemeenschap, dat ook bij de gewone rechter schadevergoeding bekomen kan worden voor morele schade, dat verzoekers loopbaan retroactief wederopgebouwd kan worden, dat aan zijn administratieve toestand niets wordt gewijzigd terwijl het feit dat hij gedurende een bepaalde tijd een hogere functie niet zou kunnen uitoefenen op zich geen moeilijk te herstellen nadeel inhoudt en een financieel nadeel tenslotte steeds herstelbaar is;

5.2.4. Overwegende dat de door verzoeker bestreden beslissing onmiskenbaar tot gevolg heeft dat hij niet langer tewerkgesteld is bij de diensten van het Kijk- en Luistergeld en terecht komt in de onzekerheid over zijn verdere tewerkstelling; dat de omstandigheid, dat zijn beroepsloopbaan in een dienst waarin hij jaren heeft gewerkt brutaal wordt afgebroken zonder dat duidelijk wordt gesteld waar hij zal terecht komen, een fundamentele ingreep is in zowel zijn beroepssituatie als in zijn persoonlijke situatie, en dat, ook al wordt er aan zijn graad en aan zijn wedde niet geraakt, dit een bron van ernstig en moeilijk te herstellen moreel nadeel is;

5.3. Overwegende dat aldus aan de voorwaarden van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State is voldaan; dat die vaststelling volstaat om verzoekers vordering toe te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van onbekende datum om François VAN SNICK vanaf 15 april 2000 op vraag van de Vlaamse Gemeenschap ter beschikking te stellen van de dienst Mobiliteit van de Dienst van Algemeen Bestuur.

Artikel 2.

De eerste en de derde verwerende partij worden buiten de zaak gesteld.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drieëntwintig oktober 2000, door :

de H.	L. HELLIN,	staatsraad, wnd. kamervoorzitter,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

L. HELLIN.